

Matthias Claudius,

Vespera kanto

tradukita de Adolf Burkhardt

1. Leviĝas luno; hele
orpompas surĉiele
la steloj al l'okul'.
Arbaro mute revas;
el la herbej' sin levas
mirinde blanka la ne-
bul'

2. Ripozas mont' kaj
valo
sub la krepusk-vualo
trankvile kvazaŭ lag'.
Por vi jen la permeso
fordormi en forgeso
la malbonaĵojn de la
tag'.

...

Matthias Claudius,

Abendlied

1. Der Mond ist aufgegan-
gen,
Die goldnen Sternlein
prangen
Am Himmel hell und klar;
Der Wald steht schwarz
und schweiget,
Und aus den Wiesen stei-
get
Der weisse Nebel wunder-
bar.

Wie ist die Welt so stille
Und in der Dämmerung
Hülle
So traulich und so hold!
Als eine stille Kammer,
Wo ihr des Tages Jammer
Verschlafen und vergessen
sollt.

...

Matthias Claudi-
us,Vespera kan-
to*tradukita de Joa-
chim Gießner*

1. La luno jam le-
viĝis,
steletoj ekheliĝis,
ravante homojn nin.
Silentas la arbaro
kaj super la kam-
paro
nebulo pala levas
sin.

2. Neniu vento blo-
vas,
la mond' ne plu sin
movas
sub paca, klara lun'.
Nun petu noktan
benon,
de l'tago la
ĉagrenon
dormantaj vi forge-
su nun.

...

Matthias Claudi-
us,Vespera kan-
to*tradukita de Man-
fred Retzlaff*

1. La luno nun le-
viĝis,
La steloj eklumiĝis,
Subiĝis jam la sun'.
Silentas la arbaro
Kaj super la kam-
paro
Nebulo blanka
kuŝas nun.

2. La mondo ŝajnas
kiel
Hejmeca ĉambro,
tiel
Trankvila estas ĝi.
Dormante ĉiun pe-
non,
Aflikton kaj
ĉagrenon
Dum nokta hor' for-
gesu vi.³

...

³ alia versio:

2.) Ah, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,
Forgesu la aflikton vi!

3. La luno nur duone Prezentas sin impone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la plena ver'.	2. Seht ihr den Mond dort stehen? - Er ist nur halb zu sehen Und ist doch rund und schön! So sind wohl manche Sa- chen, Die wir getrost belachen, Weil unsre Augen sie nicht sehn.	3. Jen luno sur ĉielo en brila ronda belo duon-videbla nur. ⁴ Ĉar multon ni ne vi- das, ni ofte ĝin priridas, malsaĝe juĝas kun plezur'.	3.) Jen staras ĉe l' ĉielo Tre eta fora stelo, Sed tamen egas ĝi! Ja estas ofte aĵo Por ni nur ridin- daĵo; Ĉar ne videblas ĝi al ni.
4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn scio- jn kaj devojiĝas pli kaj pli.	3. Wir stolze Menschenkin- der Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftgespinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.	4.	4.) Ni homaj fieru- loj, Mizeraj ni pekuloj, Malmulton scias ni! Ni faras multajn aĵojn Kaj artajn elpen- saĵojn, Sed vana estas tio ĉi.
5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglich's trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!	5.	5.) La Dian savon vidu Ni nur kaj ni ne fidu je vanta iluzi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piiĝu, Infan-egalaj estu ni!
6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	5. Wollst endlich sonder Grämen Aus dieser Welt uns neh- men Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns genom- men, Laß uns in Himmel kom- men, Du unser Herr und unser Gott!	6.	6.) Finfine vi nin prenu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin prenos, Ho faru, ke ni venos En vian regnon, ka- ra Di'!
...

⁴S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

7. Gefratoj, nun eku-
kuŝu!
Vin nokta vent' ne
tuŝu,
dum ŝirmas anĝelar'.
Indulgu, Di', nin grace,
por ke nun dormu pace
ni kaj malsana la naj-
bar'.
6. So legt euch denn, ihr
Brüder,
In Gottes Namen nieder;
Kalt ist der Abendhauch.
Verschon uns, Gott! mit
Strafen,
Und laß uns ruhig schlafen!
Und unsern kranken Nach-
bar auch!
7. Ĉe l'fino de la ta-
go
kuŝigu vin sen pla-
go,
silentas la anim'.
Ne punu nian faron,
sed nin kaj la najba-
ron
dormigu, Dio, nun
sem tim'.
- 7.) Gefratoj, enli-
tiĝu,
Trankvile endor-
miĝu!
Noktiĝas ĉie ĉi;
Vin gardos nia Dio.
Li regas super ĉio.
Ĝis morgaŭ nun ri-
pozu vi!

*Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 - †2004-04-02).*

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto "Mia kantaro I", dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21).*

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la meolodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.

*Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 - †2003-11-25).*

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.

*Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.*

MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)

Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaĵoj", paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en "Esperanto aktuell 6/1984".